તમાશો અલાદીન

તથા

પરીયાંની હવાઈ મીજલસ.

નાટક ૪ અંકી.

મુંબઈની જાણીતી નાટકમંડળીઓએ કરી બતાવેલા
તહેવાર ગમ ગઝલોથી ભરેલા ને
ગાયનના જોડા.

આવૃત્તિ બીજી.

[illegible] કરનાર

"નીડાખડાર."

મુંબઈ:
ઓરિયન્ટલ છાપખાનામાં છાપ્યું.

૧૮૮૨.

કિંમત ૪ આના.

૫૭૭૩

તમાંશે અલાદીન.

તખતા.

ચીનાઇ.

શાહેચીન................ચીનકા શેહનશાહ.

અલાદીન................દરજી મુસ્તફા કા બેટા, પીછેસે શાહકા જવાંઇ.

વઝીરજાદા................શાહેચીનકા વઝીરકા લડકા.

બદ્રુલબદર ....શાહેચીનકી બેટી.

અમરૂ................ઉસકી સાહેલી.

માદર................ અલાદીનકી.

હબ્સાની.

અબનેઝાર.................આફ્રીકાકા બડા જાદુગાર.

કસરાક................ઉસકા નોકર.

પરસ્તાની.

અરસ્લાક................જીનોકા બાદશાહ.

પરી................અબનેઝારકો રાહ બતાનેવાલી હુર.

દેવ ....અંગોસ્ટરીકા દેવ.

દેવ ....ચેરાગકા દેવ.

દાસી, નોકર, દરબારી, વગએરા વગએરા. મુકામ ચીન ઔર આફ્રીકા.

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

જાદુગરકા ઘર.

(અબનેઝાર જાદુગર રમલ દેખતા હુએ ઔર ઉસકા નોકર કસરાક સોતા હુવા નજર આતા હુએ.)

(આઇ રૂત બસંત.)

અબનેઝાર—પાઇ રૂત બસંત બાહરે બાહરે આઇ બખત મોરે,
આઇ બખત વકત એ કમાંલ—પાઇ રૂત.

૧૯૪૩

અરમાં પુરે સાંઈ મોરે મનવા ખુશી હુએ,
હરવા જોગ અતહર મીલાએ.—પાઈ ૩ત૦
ઢુંઢું જાકો પાઊં વાંકો અરલાક પું૧ગૂં મએ,
મનકે રોગ વોહી મીતાએ.—પાઈ ૩ત૦

(કસરાકો બેદાર કરતે હુએ.)

ગઝલ.

(તફરતા હોતા હુએ આયઝાબી ગુલંદામ કહી.)

અબનેઝાર—જલ્દ બેદાર તો અયે હુમશીરએ ના કામ કહીં,
સો ના રહે બખતમાં અપને સરોશામ કહીં.—ટેક૦
હકસે ઉમ્મીદ હુએ કમગકસે ચમકે માગ બખ્ત,
દુર હો રંજો મુસીબત મીલે આરામ કહીં.—ટેક૦
તુજકો લાઝીમ હુએ કે વો ફોલ કરે અપના વફા,
શાદ કર દીલકો મેરે જલ્દ વો આમ અબકામ કહીં.—ટેક૦

(જમીનમેંસે પરી નમુદ હોતી હુએ.)

(સારેગમ પમગરે.)

પરી.—અબ તું હો ખુશી દીલસે,
ગમી જાકે ખુશી પયદા હોતી કહી માનસહી.—અબતુ હો૦
ઉમીદ બર આવે,
ફાનુસ તોરે હાથ આવે, શાહી લાવે.—અબતુ હો૦

(ગદેબ હો જાતી હુએ.)

(અંબીઆ બાગ રહીએ.)

અબનેઝાર.—ચેત જા જલદીવે—સીપાઈ મોરારે૦
અરલાક આવે ગારાલે, સબ શાહાવોસે વારીવે,
ચમકેગી શાહી મોરીવે.—સીપાઈ મોરારે.

(ગમરાત હોતા હુએ ઓર અબરમેંસે શાહે જીન અરલાક દાખીલ હોતા હુએ.)

અબનેઝાર—

(અપને પીયુકા નવરંગ બાગ, ચલી મયે દેખનકું.)
અયે શાહે જીન બારે અરલાક, આગે તોરે નીવરા સરકો;
અરજ કરત હમે ચેરા તોરા, દેખન ઉનકે જોહરકો,
લાદે અગર તું દીયા જાદુકા, સુખ મતલબ મીલે મુઝતરકો.

(જુલ.)

મોકો મીલે સબ જગકી ન્યામત, મોકો મીલે સબ ન્યામત,
મોકો મીલે સબ ન્યામત હમમત, કાંમ બને ઓ રાહત,
કામ બને ઓ રાહત, મુજકો જોર હરે હો કુદરત,
લગે હાથ જાન મોરે—દીપક જાદુકા દેરી મેરી;
ગર હો નઝર તેરી.—અમે શાહે૦

(રાજા હુ મયે કોમકા ઇંદર મેરા નામ.)

અરલાક.—રાજા હું મએ જીનોકા હમે અરલાક મેરા નામ,
તેરે એક દીપકકે ખાતર છોડા અપેરા આરામ.
જીસ દીપકકા હે તું હમે તું સુનલે ઉસકા મુકામ,
ડરા તોલ પુર પરબતમે હમે જીસમે ઉસકા ઠાંમ.
લરકે કોઇ બેવારીસસે લીજીઓ એ તું કાંમ,
જાઇઓ ન હરગીજ ડરેમ, હોગા કાંમ તમામ.
દેતા હું છડી જાદુકી જીસે ગાર ખુલે બેશક,
દીગર એ લે અંગુઠી મુજસે જીસે મીલે દીનક.
(છડી ઓર અંગુઠી દેકે અરલાક ગયેબ હોતા હએ.)

(ચીસતી મેરી.)

અબનેઝાર.—જીસતી તેરી, દીન દુનીમે, નાણી સનદ તેરી,
બે કલ હુવા નાદાન.—ટેક૦

ઘભરા ના તું અય્યે યાર, વરન ખાવે માર,
કીસકા આધાર, રખતા તુ જોરી.—એકલ૦
દુસરા કોઇ આલાક, ધુંઢુગા અય્યે નાપાક,
કછુ ન રખે દાત, કરે મદદ મોરી.—એકલ.

(જાતે હય્યે.)

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

રાસ્તા.

(અલાદીન લડકોકે સાથ ખેલતા હય્યે ઇતનેમે ઇસકી માદર તાખાલ રોતી હય્યે, સબ ભાગ જાતે હય્યે, અલાદીન ઘભરાકે ખડા રેહતા હય્યે.)

પદ.

(વાહવા સાહેબજી.)

માદર.—(અલાદીનકો.)—સુરત એ તેરી એ ગુણી કયા મોરી,
ભરીથી દુખમે સુનલે એ ગ્યાંની.
ઓ ઉજડ નાદાન ખેલે હય્યે તું દીન રય્યેન,
કીસ બાપ ધનપે મસ્તી હય્યે એ ઘરમે નહી સુખ ચયેન;
અલાદીન છોરદે નાદાની.—ભરીથી દુખમે૦
અલાદીન.—ઓ મોરી પ્યારી માતા બાતમે મત કર લડાઇ,
સારે ખોટાઇ સુનતે હય્યે સો હોગી મેરી હસાઇ;
હય્યે તનકો કસરતકી ગુણી.—ભરીથી દુખમે૦
માદર.—અય્યે બેટા તેરા પીતા મરા આલમ હય્યે એહી,
હસી ખુશીસે રખતી મયે તુંજકો જો હોતા તેરા ચચા,
ફીરા હયે સુખપર જલ પાણી.—ભરીથી દુખમે૦

(પીછેસે અબનેઝાર આકે સબ સુન લેતા હયે.)

અલાદીન.—અએ મા મએને અચાકો દેખા નહી હરગજ,
જીતા હએ યા મર ગયા એ કહે દેતા હો અચેન,
માદર.—હએ હમપર બીતી બીપત હએ બરી.—ભરીથી દુખમે૰
(જાદુ આજાની, અજબ ફુકદારા રે.)
અબનેઝાર.—(કસરાકકો.) સુન કસરાક, મીલા ગુણી પારારે.
લડકા હએ એ તેજ ઔર ઉજડ,
ઇસ્સે બનેગા કાંમ સારારે.—સુન કસરાક૰
(વોહી રાહ.)
માદર.—ચલ જહટ બેગીસે, અપને ઘર જાએરે,
સુનરે અલાદીન મુસતફા પારેકો,
સબ જગ ઢુંડા મેરેકો કાંહાં પાએરે.—ચલ જહટ બેગીસે૰
(જલવા જો તુમને દેખાયા.)
અબનેઝાર.—મુસતફા ભાઇ દીલઆરાં મેરા જી જાનતા હએ,
મેરી મા જાયાથા પારા મેરાજી જાનતા હએ.—ટેક.
અએ ભતીજે મેરે કે ખુશ હુવા દેખેસે તેરે,
તું હએ ઇન આંખોકા તારા, મેરા જી જાનતા હએ—ટેક૰
અએ મેરે પારે તું મેરે ભાઇકા હએ ચશમે ચેરાગ,
હો બગલગીર હમારા, મેરા જી જાનતા હએ.—ટેક૰
(રામા મોરીરે ઘાઘરીઆં ફાડીરે.)
અલાદીન.—રામા પરે રખ કરવા તોરારે,
કાલે કાલે હાત મોકો ના છીઓરે.—ટેક૰
ચલ ચલ ઠગવા કીસ દીનકા હયે તું,
કાકા બન મેરા મીલ ગયા,
આજ પાંણી પીતાકે દેખું મોહ ન દેખું તેરા,
મંગલ મુરતી એ કાંહાં આઇરે.-રાંમા૰

(મોરે સૈયાં કરે ચતુરાઇરે.)

માદર.—તોરે બીના અબ્બે પીયા આફત આઇરે.
 આફત આઇ, ગમ આઇ, તોરે ધીઆન લગાઇ.—તોરે બીના.
 સીતે સીતે તેરી ઉમર કટી જાની,
 તુને જેહમત દુનીયામે કયા કયા ઉઠાઇ.—તોરે બીના૦

(ઓ મએ વારી, દ્રીગ લોચન મદમાતીઆ.)

અબનેઝાર.—ઓ મએ વારી, કસુરી બહેનાં ઘબરાતીઆં,
 નીલી પીલી નએન મતકર હંઝપર.—ઓ મએવારી૦
 અગાના મએ યા બીગાના મએ,
 ગજબ કરના મેરી ભાભીજાન,
 મુસતફા દરજી મેરા જો ભાઇ,
 તોરા ધનીયાં નહીં કર બતીયાં—ઓ મએવારી૦

(આજ ક્રાંનાં મોએ લીએ બાંસરી બજાઇ રે)

માદર.—આપકુ તો અએ મીઆં, મએ જાનતી નહી જરા,
 જાનતી નહી જરા, એ કાંહાસે આઇ હએ બલા—આપકુ તો૦
 સોહોરકા ભાઇ હયાં, એકીથા અએ સાહેબ,
 વોહભી નહીં ખબર મુજે કે જીતા હએ યા મર ગયા—આંપકુ૦

(ધુનસે બજાએ બંસી.)

અબનેઝાર—ભાઇ, હમસે છુટા હયે ભાઇ,
 આફત લગી જીઆ આવમ,
 ચઅત ચલત બએ લગત દેખુ' સરહદ ચશમાન—ભાઇ૦
 દેશ એશ તજકર ભાભી સુન આવત,
 જેહેમત, કેહેના ઝુઠ માન નહી, સુધ ઓએ ભાઇ જાન.—ભાઇ૦

(ગર હમને દીલ ચમનકુ દીઆ ફીર કીસીકુ કયા.)

અબનેઝાર--ખાલીક કીસીસે ભાઈ ન કીસકા જુદા કરે,
દુશમનકોભી નસીબ ન એ દીન ખુદા કરે.--ખાલિક૦
સબ માલો જર જો મેરા હએ વો ઇસ પીસરકા હએ,
ખાવે પીવે ખીલાએ ઔર અએશા મજા કરે --ખાલિક૦

(તુંજ મુખ અતી સુખ દાય થયુજી.)

અલાદીન.—રબ મતલબ બર લાએ રબીઓજી,
મોહે કીના પુર જર મીલનેકા કયા રંજ.—રબ૦
મા સાહેબ એ ચચા હએ મેરા મુહ હયે ઇશકા મેરે પેદરસા,
હું રાજી જીસમે તોરી મરજી.—રબ૦

(બાગીસતરોકી સંફ મયાને હતા એક એનસ્તી પુરવીન.)

માદર.-એ ધ્યાન છોડો અયે પ્યારે દીલસે ચચા નહીં એ તુમારા જાન,
ખુદાઇ જાને—કે લે ના પુછ ઇસકા નામે નીશાન—ખુદાઇ૦

(વોહી રાહ.) (પએછાંન,

અબને૦—અએ ભાભી કહે અમે મુસતકા નામ મેરા તુંમ લઓ
કહા હું મએને—એનામ રખો તુંમ દીલમે થાંન-કહા૦

(કવન ગુનગારી દીલીરે.)

અબનેઝાર.—સુખન સુન પ્યારે મોરારે,
મયે કાએ તોહે સોચને.—સુખન સુન૦
મોરી સારી કમાઇ, તોએ દું જાદ ભાઇ,
દસ લે અસરફી તું શાહી કપરેકા.—સુખન સુન૦

(દુધ બેચન મયે ન જાવું દઇઆં)

અલાદીન.—અબ ગુલશન મયે પાઊરે મઇઆં,
અમન ચમનકી આઇ બાહાર,—અબ ગુલશન૦

ચમક ઝમકસે કપરેકી તૈયારી હોગી,
સખી અમું મીલા મોહે,
મોહરે એ ભઇઆને દીયા હવે સવાર.—અબ ગુલશન૦
(અલાદીન જાતા હય.)

(આજ મોરે આજ.)

અબનેઝાર.—બાત મોરી દેખોજી,
કયાહી શાદે પીશજાદે સોપ મોહે સુનલે બાતે.—બાત૦
શાંમકો પીછે લાગી પ્યાર કોઇ ન ગમ ખીંચે,
દાહાશત ન રખો બાબી સાતે.—બાત૦

(કયેસી હોરી ખેલાઇ.)

માદર.—તોરી મોસે હો કયા બરાઇ, રાહ મએ દેખુંગી બાઇ.
રાહતો આરામ દેખી મએને તુજસે,
હો હરેકો અયેસી સગાઇ,
બડકેકો જલદી પીછે લે આવો, અરજ—લાલા,
અરજ એહી હએ સુનાઇ.—તોરી૦
(માદર જાતી હય.)

(બહડકે પરીસે શકલ મેરે.)

અબનેઝાર.—ખેલા ફરેબ હમને મીઆં ખુબ રોજો, શબ,
મુશકીલ જો કામથા વોહ યાં આસાન હુવા હએ રબ—ટેક૦
ચાલાક ખુબ લડકા મીલા હયે અલાઓદીન,
અંજાંમ કામ ઇસ્સેહી હોવેગા હુકે રબ.—ખેલા૦
(અલાદીન દાખલ હોતા હય.)

(નજારા ભર મારારે.)

અલાદીન.—તુહીતો હએ ચચા મેરા, મએ હું દાસ તેહારારે,
બોલો તુંમ મુહસે ગુંગે હો બને કયા,
મએ નહી તોહે ભાયારે.— મએ દાસ૦

અબનેઝાર.— (વોહી રાહ.)

કહો ન અયેશા અએ મીઆં એ ભાઇ ન હએ તુમારારે,
એ ભાઇ ન હએ તુમારારે, એ નોકર હએ હમારારે.
ચલો મોરે પ્યારે ગુલશનમે જાવે,
ખુશ હો દીલ હમારારે.—ટેક.

(જાતે હુએ.)

બાબ પેહેલા—પરદા તીસરા.

શાહેચીનકા મેહેલ.

(શાહચીનકી દુખતર બદરૂલબદરકા ફરશાનજર આતા હુએ.)

(છાંડ લંગરવા મુરખ મોરી બાંઇરે.)

શાહેલીઆં.—ગાઓ શાહેલીઆં શાહજાદી મોરી આઇરે,
કએસી ચમક ગોરે મુખડેપર પાઇરે.—ટેક.
રખે સલામત હક આલમમે, એહી દુવા હમ માગતે,
હરદંમ હરદંમ હરદંમરે, કુબુલ પેશ ઇસે એ દુવા આઇરે.—ટેક.

(તનન દીમ દીમ દારા દીર દીર દેરના.)

બદરૂલબદર.—હાએ મોરે સૈયાં કાંહાં હોગા.—બદનસીબ,
રંજ પાઇ મોહકી ખાઇ ખુદા ખુદા.
દાસી દેખ મોહે તુરે.
સરર હાએ ભરે હુવે ભાગા સુરરૂરી,
દેખ તુ ઇદર હાલ મેરા, હાલ મેરા; હાલ મેરા.—ટેક૦
બાપને કીની મંગની મોરી આફત પડી મોપે,
ગમને મારા હએ જાલીમ કરૂં ગીરીઆંઓ બકા.—ટેક.
બાબમે બોલા એક જાઇફને શાદી તેરી જાંન,
હોગી બેશક અલાદીનસે રહે તું શાદ સદા.—ટેક૦

(કયું રે ખડા હીંદુસ્તાની.)

શાહેલી.—એ હમ્એ ગુમાં તું જેકા જાની,
નાહક હુઇ હમ્એ દીવાની.—ટેક૦
કાંહાંકા અલાદીન કોહાકી એ બાત,
તેરા શૌહર હમ્એ લાસાની.—નાહક હુઇ હમ્એ દીવાની૦
વજીરકા લડકા હોશ તું દાનાં,
ઉશકી હોવેગી તું રાણી—નાહક હુઇ હમ્એ દીવાની૦

(બેત.)

વજીરજાદા.—(અંદરસે) મેરે મકાનમે જાતાહું મને તું કયું હુવા
સોહર હું શાહજાદીકા લડકા વજીરકા.
શાહાદી હમારી કેર ચુકી લેમ્એ સારેસે હેરમે,
શૌહર મલે હો ગયા ઉસકા ચરચા દહેરમે,
અંગોઠી એ દેનોકા જાતા હું મમ્એ નીશાન,
તું રોકતા કયું મુજે અમ્એ બદજન વ બદગુનાન.

(બેત.)

નોકર.—(અંદરસે) સુનીએ જનાબ હુકમ હમ્એ શાહાકા મુજે,
કે હરગીજ જાને દીજો ન મેહેલમે કીસે.

(કાહે રોસે બલમાં મોરા.)

બદરૂલબદર.—દેખ તું રે ચેરી જાકે, ડરપે કીયા તુફાન,
મુજસે કર તું આ બયાન.—ટેક૦
જલદી ખબર લા મોહે સુના આકે,
હમ્એ એ કોન વાંહાં અમ્એસા બેગુમાંન—ટેક૦

(વોહી રાહ.)

અમર શાહેલી.—સુનીએ મોરી શાહેજાદી, આમ્એ હમ્એ મીઆં
વોહોતો મીલનેકા હયાં.—ટેક.

પીઝરે હજીરકા હુકમ હોતો આવે,
ઐહી સુનાઇ મઐને સારી બયાં.—ટેક.

(મરીયમ પ્યારી મોરી.)

બદરૂલબદર.—સુનલે ચેરી મોરી, બુરકા હમારા હોઢલે તું રી,
વજીરજાદા આવે જબ ન કરીઐો મુહસે બાત;
ઉસકો ઉડાવે હયાં મસખ્રી કે સાથ.—ટેક.

[શાહઝાદીકો બુરકા ઓઢાકે ઉસ ફરશપે બીઠાતી હુઐ બદરૂલબદર ઔર શાહેલીઓઆ સબ છુપ જાતે હુઐ ઇતનેમેં વજીરજાદા ગોહ શાહેલાકો અપની માશુક સમજકર મોહાબત કરને જાતા ઇતનેમેં સબ હુસકે બાહાર નીકલ આતે હુઐ. વજીરજાદા નેહાયત ગુસામંદ હોકે જાતા હુઐ.]

બાબ દુસરા—પરદા પેહેલા.

એક વીરાના જંગલ.

[એક શીહાઝાર નજર આતા હુઐ અબનેઝાર, અલાદીન ઔર કસરાક દાખીલ હોતે હુઐ, અબનેઝાર જાદુઇ કલામ પડતા હુઐ—ઇતનેમેં એક સજર ફૂટતા હુઐ. જીસે અલાદીન ચોંકતા હુઐ.]

(ક્યા કહે હાલત હમારી ઐહતો અબતર હો ગઇ.)

અલાદીન.—એ ચચાતો નહીં હુઐ, હુઐ લારેબ જાદુગર કોઇ,
મેરી માંકે પાસ પહોંચ્યા ઐો ખુદાઆ કર કોઇ.
હાલ મેરા મેરી અંમાસે સુંનાને કે લીઐ,
જાને વાલાભી નહી મીલતા હુઐ સુઐ ઘર કોઇ;
અબતો તોરાહી અલાદીનકો આસરા,
તુંજ સીવા મુશકીલ કુશા નહીં ખાલેક અકબર કોઇ.

(તેરા યાર સુબેદાર તુંજે કાયકી કમી.)

અબનેઝાર.—બેટા બોફ ના ખા તુંજે કયા હય્યે ડર,
તોરે લીય્યે હય્યે ય્યે ગંજ, જાવેગે સબ રંજ,
પથર ઉઠાતો અભી ભુલેગા શસપંજ.—બેટા.

(હાય્યે પરવરદીગાર.)

અલાદીન.—હાય્યે ય્યે અંધેરી ગાર.
ધડક ધડક મોરે દીલમે આય્યે, હુંગા મય્યે ફાનનાર.—ટેક.
જાઉં ન અયેસી જોહંનમમે મય્યે આફતકી હય્યે જાલા,
બાહેરે ખુદા મુજે છોડો અમ્મુ તુમહો બંદેનવાજ.—ટેક.

(આજ રહુંગી રાત.)

અબનેઝાર—છોડ દે ડરકી બાત મીઆં, મોરે છોડ દે ડરકી બાત
બોફકા ખતર સબ જાવેંગે, તુંતો રખ ય્યેહ છલ્લા હાથ.
(અંગોઠી દેતા હુય્યે.)
દો રસ્તે હય્યે સીધી રાહાસે. ચેરાગ નજર ય્યેક આંય્યે.
ઉસકો બુજા કરકે લા તુ બેટા, તાકે જીઆ સુખ પાય્યે,
(અલાદીન જાનેકો ડરતા હુય્યે ઉસકો અબનેઝાર
બઝોરો જુલમસે ગારમે ફેંક દેતા હુય્યે.)

બાબ દુસરા-પરદા દુસરા.

(ગુબોફતાં નજર આતા હુય્યે.)

અલાદીન— (પસે મરગ મેરી મજારપર.)
હમ બોફ નાહક થા મીઆં ય્યેહ તો ગુલીસ્તાંપર બાહાર હય્યે,
ય્યેતો ગુલીસ્તાંપર બાહાર હય્યે, ય્યેતો ગુલીસ્તાંપર બાહાર હય્યે.
આવે ડમડીમે અયેસા ય્યેક ફુલ, ઉસકે વાસ્તે બેચે કીતને રંજ,
નાંદાં હય્યે વો મેરા ચચા, બજા જો અયેસે બરપર નીશાર હય્યે.

કાંહાં હએ અજીબ ચેરાગ વોહ, કે જીસકે લીએ મએ આયા યાંહાં,
શાએદ આતા હએ જો નજર વોહી ઉસકે દીલકા મબરો કરાર હએ.
એહ ચેરાગ દઓ તો કયા ભલા, મુજપર કએસી કએસી ગીરી બલા,
હએ વોહ યારો બરમલા, નહી અકલકા અબ સુમાર હએ.

[અલાદીન ફાનુસ ઓર ગોડેસે ઝવાહોર લેતા હુએ ઇતનેમેં
અબનેઝારકા આવાજ આતા હુએ.]

(નકર દેર અયે દેવ બહેરે ખુદા.)

અબનેઝાર.—(ઉપરસે).—કહા હએ અલાદીન દેતું જવાબ,
ચેરાગ આયા લેકે તો દેદે શીતાબ.

અલાદીન.—ચચા મુજકો બાહેર નીકાલો શીતાબ,
ચેરાગ લેકે આયા હું અએ જનાબ.

અબનેઝાર.—(ઉપરસે.)–મુંજે પેશતર દેગા તું દીઆ,
તો બાહેર નીકાલું તુંજે બરમલા.

અલાદીન.—બંધા હએ કમરમે ચેરાગ એ હુજુર,
જો નીકલું મએ બાહેર તો દે દું જુરૂર.

અબનેઝાર.— (ખુંદાવંદે દો આલમરા.)
(ઉપરસે.)–અરે ઓ બેહયા તકરાર, તું મુજસેભી કરતા હએ.
મુંજે દીઆ ઓ દે બદકાર, વગર ન તેરે હકમે ગાર,
હો મીસલે કબ્ર વીરોતાર, ન નીકલેગા કભી જીનહાર.

[અબનેઝારકા કસરાકો ગારમેં રેક દેના કસરાક ઓર
અલાદીન ગારમે મીલના ઓર કસરકકા અલા-
દીનકો ઇશારેસે કેહુના કે અબનેઝાર ચલ ગયા.]

(જરા નએનોસે નએન મીલા.)

અલાદીન.—હમપે કયસી હુઇ જોરો જફા,
જફારે કર વોહ ગયા હએ જાલીમ દુનીઆને કયસેકે જાઊ.
મઓંત આઇ મેરી કયા મએ કરૂં અબ,

રબ મેયાં કયસેરૂ પાણી.—પાંછરે.
અબ હો પરી હુએ આફત—દુનીઆંમે.

[અલાદીન ગમગીન હોતા હુએ ઇતનેમે કસરાક અંગોસ્તરી ઘાસનેકા ઈસારા
રતા અલાદીન વોહુ અંગોસ્તરી ઘીસતા હુએ, એક જીન હાજર હોતા હુએ.]

(બેત.)

અંગોસ્તરીકા જીન.—કહો અએ મીઆં કયું કીએ હમકો યાદ.
અભી લાઉં બર જો કુચ્છ હોવે મુરાદ.
કરૂં જુદ જો કુચ્છ ફરમાવો કાંમ,
હું મએ ઉસ અંગોસ્તરીકે ગુલામ.
(અરે લાલલદેવ ઇસ તરફ જલદ આ.)

અલાદીન.—અએ જીન મુજકો પરા હુએ એ કાંમ,
વલે હયાંસે બાહેર નીકાળ બસ સલાંમ.
મએ માંનુંગા અયેસાન તેરા દીન વ રાત,
જો તું ઇસ અંધેરેસે દેવ ન જાત.

[દેવ કસરાક ઔર અલાદીનકો લે જાતા હુએ.]

બાબ દુસરા—પરદા તીસરા.

અલાદીનકી માદરકા મકાન.

[અલાદીનકી માદર બેઠી હુઇ નજર આતી હુએ.]

(ગએરત ન આઇ તુજકો કુચ્છ અએ યાર બેશરમ.)

માદર.—સદ હયેફ કયા સીતમ હુએ કયા જુલુમ હુએ અલમ,
ગુમ નુર ચશમ મેરા હુવા સદ હજાર ગમ.
ફીરાનકો લે ગયાથા ચચા ઉસકો શેહેરમે,
આયા ન અબ તલક એલાહી એહ કયા સીતમ.

(અલાદીન ઔર કસરાક ખડે હુવે આતે હુએ.)

(રામા મોરી ઘાઘરીઆં તોડીરે)

અલાદીન.—અએ માં મોહેર હુઆ વાહાં તોરીરે.
કએસી કએસી ઉને ઓપે કીની બલજોરીરે.—માં મોહે૦
મોહે ચચાને કએદમે દાલે, પીછે કહુંગા મએ સારા બયાન,
ચલ દે રોટી ઘુજે ભુક લગી હએ ભારી,
ભુકકે માત મોહે કલ આઇરે.—માં મોહે૦

(હમાંરી મંદરીઆં કએસે સુની.)

માદર.—બેટા સુનીઓ કએસા કરના હાલ હોવે અબ કએસા,
પએસા કવરી કુચ્છભી નહી.—બેટા૦
સુત રખી હું કાંટેકે, જા બેચ બાજારમે,
ચલે કુચ્છ વોહ કારમે જાતી હું મએ લાને.—બેટા૦

(નેયનન કજરા દારો રેમાં.)

અલાદીન.—બેચન સુત ન જાવો મઇયાં, બેચન સુત ન જાવો,
પહેલે દીઆ એ બેચકે લાવો.—બેચન૦
કુત તબ હોવે દો તીન દીનકા,
દેખા જીસે બજાર,
તાકે ખુશી અબ આવે હમકો.
અમાજી કરો એ કાર.—બેચન૦

(વોહી કાહ.)

માદર.—હએ પુરાતા એતો દીઆ, ઉસકો લું ઉજાલ,
તાકે ઉસકી કીંમત આવે, હોગા બેહતર માલ.—હએ૦

(અલાદીનકી માદર ફાંનુસ સાફ કરને જાતી હુએ ઇતનેમેં જીન નમુદ હોતા હુએ, ઉસકો દેખકે ઓ બેહોશ હોતી હુએ.)

(ખુદા રાજાજીકો રખે શાદ.)

ફાંનુસકા જીન.—કીએ યાદ ક્યું મુજકો ફરમાઓ જીુદ.
હએ ક્યા કાંમ મુંજશે બતલાવો જીુદ.
મએ હસ દીએકે તાબે ફરમાંન હું,
ગુલામ મએ તેરા દીલસે હરઆંન હું,

અલાદ્દીન.—અએ જીન તું લા ખાંના જાકર શીતાબ,
હએ ભુકસે બહોત દીલ હજતેરાબ.
તરાહ તરાહકે ખાને લા જલદી યાર,
મીઠાઈ મુતનજન બીલા નેકકાર.

(એક ખાનેકી મેજ જમીનમેસે નમુંદ હોતી હેએ. અલાદ્દીન અપની માદરકો હોશમંદ કરતા હુએ, ઓર જીન ગયબ હોતા હુએ.)

(પા લાગુ કર જોરી.)

અલાદ્દીન.—શુક્ર હએ તેરા યા રબ,
દી તુંને એ ન્યામત સબ.
ગદાઇસે મુજે શાહી મીલી હએ,
એકખાલ જાગે મોત અબ.
ખુદાયા મેરી શરમ રખીયો તુ ઇસદમ,
મુશકીલ પડે મુજપે આ જબ.

બેત.

માદર.—ઇલાહી મએ સોઇ યા બેદાર હું,
એ હએરતમે કએસી ગીરફતાર હું.
એ ખાને મજેહદાર હએ કાંહાંસે આએ,
અએ બેટા કહો હાલ કાહાંસે લાએ.

(અરી જોગન હો દરદકી મુબતીલા.)

અલાદ્દીન.—અએ માદર ન કીજીઓ અબ ફીકો ગમ,
નસીબ મોરા ચંમકા ખુદાકી કસમ.

જો ચાહું મંગાવું હમ્મે તાકત મુજે,
બરાબર હમ્મે શાહકે કવત મુંજે.
(સબ બાતે હુએં, ઇતનેમે અંદરસે બાજેકી આવાઝ આતી હુએ.)
(એતો મજનૂંકી આઇ આવાજ.)

અલાદીન.—અયે મા બાજેકી કયસી આવાજ,
જલદી આ તું દેખ જાકે;
ગુલ હમ્મે કયસા શેહેરમે હરસીમત,
શાહે ફાશ કરો કોઇ રાજે.

માદર.—બેટા હાલ સુનો યે આએ, શાહજાદી આજ શહરમેસે.—બેટા.
નાહનેકો જાતી હમ્મે સુએ દર્યાઆ, કોઇ આંખ ન ઉસ્સે લગાએ-શા.
(ગયરત ન આઇ તુંજકો કુછ અયે યાર બેશરમ.)

અલાદીન.—સદ શુકર હુવે તાલએ બેદાર હમારે,
વોહ મુસાફરીસે લાખ ખરીદદાર હમાત.—સદ સુકર૦
તદબીર કોઇ નીકાલો તુમ હુનરસે,
તા વોહ માહ નજર પડે એકબાલ હમારે.—સદ સુકર૦
જો હોસો હો જાએ ઉસે દેખનેકો હમ,
દીલકો નહીં હમ્મે સબર અબ ઝીનહાર હમારે.—શદ સુકર૦
(અલાદીન જાતા હુએ.)

બાબ દુસરા—પરદા ચોથા.

(હમાંમખાંના નજર આતા હુએ ઔર દરવાજોંકે પાંસ સાહુલી ચોકી કરતી હુએ)
(ગયરત ન આઇ તુંજકો કુછ અયે યાર બેશરમ.)

વઝીરજાદા.—શરમીંદા કીઆ હમ્મે મુજકો જો વોહ નાબકારને આજ,
બેઇજ્જત ઉસકો ભી કરૂંગા મએ બેસુમાર આજ.
કસમ હમ્મે ખુદાકી મએ છોડૂંગા ઉસે નહીં,
ઉસકી મદદકો હોવેગી ગર એક હજાર આજ.

અમરૂ.—હરગેજ મકાંનમે નતું અબ જાને પાએગા,
જબ તગકે શાહાજાદીસે ન હુકમ આએગા.

વજીરજાદા.—તું મુજકોભી જાનેદે તેરા અહસાંન હોવેગા,
મુજસેભી ફાયેદા તુંજસે હરઆંન હોવેગા.

(વજીરજાદા શાહેબીકો અંગોશતરી દેને જાતા હુએ.)

અમરૂ.—ઓ બેહયા તું દેતા હમે રીશવત કીસે યાંહા,
ચલ દુર હો ન દેખને પાવેગા તુ મકાં.

(આપસમે ટંટા હોતા હુએ સાહુજાદી બેહોશ હો જાતી હુએ.)

અલાદીન.—કએસા પરાએ મકાનમે તું ઓતા હમે નાબકાર.
તુંજસા ન બેહયા હોવેગા કોઇ જીનહાર.
અએ જાં ખુદાકે વાસ્તે હુશીઆર જુદ હો,
સુએ અલાદીન જરા ચશમ વા કરો.

બદરૂલબદર.—હા કોનસા અલાદીન આયા કોન ગ્રુદતર,
વોહતો નહીં જો મુજકો નુંજુમી દીયા ખબર.

(ફોરસે અલાદીન ઓૌર વજીરજાદેકે બીચ એક બરા ઝગડા હોતા હુએ.)

બાબ તીસરા—પરદા પહેલા.

અલાદીનકા ઘર.

(દુરસે આએથે ઝાકી સુનકે મયેખાનેકા હમ.)

અલાદીન.—વસફ મુજસે શાહજાદીકા બયાં ક્યા હોવેગા,
એક નજર જો ઉસકો દેખે હોંશ અપને ખોવેગા—વસફ૦
જુલ્ફ સુંબુલ આંખ નરગીશ. રૂખ હએ ગુલ ઉસ માંહકા,
એઅશી માંશુક કોઇ આલમમે ઇલાહી હોવેગા.—વસફ૦
મેરી લે પેગાંમ જાઓ બાદશાહાકે પાસ તુંમ,
ઉસ્સે શાદી હોંગીતો આરામ મુજકો હોવેગા.—વસફ૦

(બદલ ગયે નયના રે.)

માદર.—હમારા સુંન વાહસી ન હો હોશકો અપને સંભાલ,
કલાંમ અએસા કરીઓ તુંરે જો હરએકકો ભાએ.—હમારા૦
કાંહાં હમ્એ શાહ ઓર કાંહાં હમ્એ તુરે નીસબત એસી આએ,
આદમી જો શાહકે કાંમીલ હોવે ક્યાહી ગજબ હો જાએ.—હમારા૦

અલાદીન.— (ઉજીઆલી ભઈરી રાન.)
અમાજી સુનો એ બાત, લે જાયો જવાહીર સાથ—અમા૦
લાયાથા મએ માજી ગારમેસે જો.—લે જાવો૦—અમા૦
(જાતે હુએ.)

બાબ તીસરા–પરદા દુસરા.

ચીનકે શાહકી દરબાર.

(કયા કમાન અબરૂને એક તીરે નેજારા મારા,)

શાહ.—આજ જીસે તેરે બચતા હમ્એ તેરા પીસર.
પરન ઇસકી ખતા હોતી ન માફ તો હમર.
અબતો શાહજાદી ઉસે દેખેગા ન હરગીજ વજીર.
જીંદફાંમે ઉસકે અબ તેરા બેટા રહે અસીર.

(નથનીદારે મોતી.)

ચોપદાર.—સુનીએ હમારી અરજ અએ સુલતાન,
એક જઇફા અવન માગે અગર કહો તો આવે યાંહાં.—સુ૦

(મોરી અંખીઆ ફરકન લાગી.)

શાહ.-મોરી આદી સમજીઆરે અયેસે ઉમદા લાલ દીપે.-મોરી૦
મતલબ તેરા હમ્એ ક્યારી મુજસે તુ બયાં કર,
ઉઠ જલદી યાંહાં કહે દે સબ બયારે.—મોરી૦

બેત.

માદર.—મયે અરજ કરતી હું અય્યે આલી જનાબ,
કરો જાન બકશી તો બોલું શીતાબ.
અલાદીન નામ હય્યે એક મેરા પીસર,
ઉસે દીજો તુમે લડકી નામવર.
(મયે તો અંબર્ગીઆંસે મારૂં કતારીઆંરે.)

શાહ.—તોરે બેટેકો જા જા બુલા લાઈ.—તોરે૦
હય્યે કોઇ હાજર મેહેલમે જાકર.
યાહાં શાહજાદીકો લે આરી.—તોરે૦
(નોકર જાતા હય્યે શાહજાદીકો બોલા કે આતા હય્યે.
બાદ ઉસકે અલાદીનભી આતા હય્યે.)

(બદલ ગયે નયેનારે.)

અલાદીન.—સંવર ગયો ચેરારે—અય્યે મોરે શાહા,—સંવર.
બેટા નહીં હું શાહકા મય્યે બાત કહત હું સુનાય્યે,
ચેરે મુજસે લાખન તોરી ચાકરીકો હ્યાં આય્યે.

(વોહી રાહ.)

શાહ.—એ ચલ ગયો કહેનારે મુબારક હોવે,—એ ચલ૦
કપુત જાતકો પુત હોત હસબ નસબ વોહ સુનાય્યે,
કબુલ હય્યે મોહે બેટી મોરી પસંદ કર આય્યે.

બદરૂલબદર.—પીદર એ જો મદરવા હય્યે હય્યે અલાદીન વાર,
મોરા પ્યારા મોગ સાજન મોરે ગલેકા હાર.—એ ચલ૦

શાહ.—ખુશ કીઆ એ બેટી મોરી મનમેથી એહી બાત,
નામ ખુદા લો મુબારક હોત હાથસે મીલાવો હાથ.
(શાહ દોનોકી શાદી કર દેતા હય્યે.)

બાબ ચોથા—પરદા પેહેલા.

અલાદીન કા મેહેલ.

(અલાદીન ઓર બદરૂલબદર દાખીલ હોતે હુએ, કમરાક શોના હુવા નજર આતા હુએ.)

(કલસે તું બેકલ હો.)

અલાદીન.—તેરી કુરકત એક પલ મુજકો નહીં કરાર હએ.
એક સાઆત જુન તેરે જીના મુજે દુશવાર હએ.
હએ અલાદીન એહ તન ઇસપે જાતું બદરૂલબદર,
જાન હો ન ગર બસરમે તનતો ફેર બેકાર હએ.
ગર ઇજાજત હો જાઉં મએ શીકારકો જાને જાં,
હું રજા જો મએ તેરા ઓર તું મેરી મુખાતર હએ.

(વોહી રાહ.)

બદરૂલબદર.-તુંજપર બદરૂલબદર અએ પ્યારે સદા બલહાર હએ,
હું રૈયત મએ તેરી ઓર તું મેરા સરકાર હએ.
તુમ ગયેતો જાનેજાં ગોયાકે જાંકી જાં ગઇ,
જાંનમે ન જાંન હોતાતો જાંન ફેર બેકાર હએ.
જાઇએ શોંપા ખુદાકો પર લેકીન જલ્દ આઇએ,
રાહા તકતી મએ રહુંગી બસ એહી તકરાર હએ.

(અલાદીન જાતા હુએ અંદરસે આવાજ આતી હુએ.)

બેત.

અબનેઝાર.—(અંદરસે) નયા ચાહીએ જીસકો લેના ચેરાગ અબ.
મગર જુના બદલેમે દેના ચેરાગ અબ.
નીકાલા હએ હમને ઇનદીનો એ બએપાર,
કે દામો હજારોમેં રહે ફકત બાર.
કહો બયેપાર કીસને અએસા કીઆ હએ,
એહ તાકત તો ખાલીકને હમકો દીઆ હએ.

સમજતે હુએ લોગોં દીવાના મુજકો,
મગર ખુબ જાનીઓ દાનાં મુજકો.
(અંદરસે પોકાર હોતા હુએ.)

(દીર દીર તુનમ તનન તનનન દેરેના.)

બદરૂલબદર.—જા જા હુજુમ હુવન સુન ક્યા બહેના,
ક્યા બહેના ક્યા બહેના.
ખરી બલકત કહું હમે સારી, સરપે ઉસકે જાકે વારી;
જારી દેખ આરી, ખબર, ખબર.—જાજા૦
કમેસે ગુણી શમે એસને આએ હવસ હુવી હમે, ખુલા કવન
વાહારે તીફલાન કરના શરતર સંગ, દીવાના દીવાના.-જા જા૦

(દેખો દેખો મેહરબા દેખલો.)

અમરૂ.—સુનો સુનો જનાબ સુન લો,
વોહ દીવાના જાની દીપક દેવે નયા માલ લેવે જુની-ટેક૦
અબજો મરજી હોવે પ્યારી વોહ હમકો કહીએ કહીએ,
જો કે તેરા હુકમ હોગા વહસાહી કરીએ કરીએ.-વોહ૦

બદરૂલબદર.—સુન સહેલી ઉસે લે આરી દીલ રંજ હે સારી.
મન મોહ હવા જારી જાન એહેતગી હમારી-ટેક૦
દીપક છુપા લેવે કસરાક પાસ હોવે હોવત અસલ ઓર ઉસે દે પ્યારી.
(અબનેઝાર બતેલસા નયા ફાનુસ લેકે આતા હુએ.)

(પીઆરા મોસે બોલો કયું ન)

બદરૂલબદર.—મોરા લો એ દીયા જુના નયા દો ખુબ.—ટેક૦
બયેપાર તુમ ખુબ કરતે હો વાહ વાહ,
છેલ છબીલે હો તુમ ખુબ.—મોરા૦
(શાહજાદી જુના ફાનુસ દેકે નયા લે જાતી હુએ.)

(અગર આં તુરકે શીરાજી.)

અબનેઝાર.—મદદ ઇસમાલ જોગીકી, હુઇ હમે ઇનદીનો હમપર,
ફલકપર બજાકા મેરે ચમકનેકા લગા અખતર
(ફાનુસ ફેરતા હુએ ઓર ઇન દાખલ હોતા હુએ.)

ઉડા ઇસ મેહેલકો તું આફ્રીકાકે સીમ્ત અબ્બે જીન અબ,
મેરા દુશમન હુવા મકહુર ખુશી બરસી રહે અબ મુજપર.
(મેહેલ ઉડ જાતા હુએ.)

(શાહ ઓર વજીરજાદા ઢાખીલ હોતે હુએ.)

(અરી હો મારી પીઆરી નનદીઆંરે.)

શાહ.—અરી હો મારી પ્યારી દીલોજાંરે,
તોરે સોહરને મુજપર ડારી બલાઇ આરે.
જારે વાંહાં જ વોહ ભાગા હોગા,
પાસ ઉસે યાહાં પકડ કર લારે જવાઇઆંરે.
(જાતે હુએ.)

બાબ ચોથા-પરદા દુસરા.

જંગલ.

(ભલોરે પેમ મોપે ડારોરે રસીકો.)

અલાદીન.—ચલોરે ખુબ ખેલ શીકાર ઘરકો,
હીંમત નીહાયત આવે હમકો—ચલોરે૦
જાવો યાહાંસે તુમ સબ શેહેરમે,
આવુંગા મઍ ફેર ઘરકો.–હીંમત૦

(આદમી લોગ જાતે હુએ કે ઇતનેમે કસશાક આકે ઇસારેસે કહેતા હુએ વોહ મેહેલ ઉડા લે ગયા.)

(ગંમસે મેરે બદનસે દંમ.)

અલાદીન.—ક્યું કર સહું એ રંજો ગમ, દીપક ગવાએ બયેઠા હું,
મઍ અઍસે જીનેસે ખુદા; હાથ ઉઠાએ બયે ઠા હું.
દીલ્એકા કુછબી ગમ નહીં, વોહ અબ ચાહતે હમ નહીં,
દોલતકી સબ તરાંહસે મઍ, અરમાંન લાએ બયેઠા હું.

मआाझुक मेरी बदरूलबदर, उमीरी हमे मुजको फीकर,
दाग हमे सीनेमे मेरे, हमे मत्रे खामे बअेठा हुं.
(अगेसटरो घोसता हुआ इतनेमे देव दाखाल होता हुअे.)
अमे जीन मुजको लेके चल, जीस जा गया मेरा मेहेल,
अब दीलसे अपने मअे अेही, अरमान लाअे बयेथा हुं.
(दोनोकु उठा ले जाता हुअे.)

बाब चोथा-परदा तीसरा.

अबनेझार का मेहेल.

(दरवाजेमे टटीआं लाग रही.)

बदरूलबदर.—अगनीआं अे जीआमे फुंक रही,
सखीआं हमारा मेहेल काहां हमेरे-अगनीआं०
अमे खुदाया तु कोइ ला वाली,
दीपक देना बलाअे हुइ.—सखीयां०
(अबनेझार दाखाल होता हुअे.)

(अब तोरी बाकीं चीत्र मन बस गइ.)

अबनेझार.—अब मोरी प्यारी सबर कर,
तन मन ले लीजे वारी प्यारी बतीआं करके—अब०
नीपत रहे तोरा जीआ दुःख माने,
शाद रहो यांहापर जानी आजा बरमे.—अब०
(करवतीआं लेने दे.)

बदरूलबदर.—हटहट यांहांसें जनेदे, ओरे मुजी,
बगल दगल तोरी नार बाठा.—हट हट०
काला मुखडा पीलाउसी अंखीआं.
संग राखो आकी छतीअनपे.—हट हट०
(अबनेझार गुसेमे चल जाता हुअे.)

(બરસે યાંહાં કૌન નીદાકે લીએ લાયા મુજકો.)

બદરૂલબદર.—ક્યા ગીરફતારે બલા તુને બનાયા મુજકો,
કર રજા જહદ યાહાંસે અએ ખુદાયા મુજકો,
કબ તલક રંજો મુશીબત એ સહુ સદ અફસોસ,
અબતો જામ દેનેકે જુજ હીલા ન પાયા મુજકો.
વસ્લકા કહેતા હએ હબશી વોહ મુજે આકર અબ,
આહ ક્યા બેઝવા યાંહાં લાકે બનાયા મુજકો.
આવેગા મૌતકા પયગામ સેવા મુજી સામાં,
જાન દે દુગી જરા ભરજો સતાયા મુજકુ.

(અલાદીન ઓર કમરક આકે મીલતે હએ.)

(વોહી રાહ.)

અલાદીન—હો ન પજરમુરદા દીલ હએ ગુલશને ખુબી તું જરા,
મએ અબ બુલબુલકી રવેશ પોંહચા મદદકો તેરે આ.
રાત દીન જુલ્ફ વ રૂખકા તેરે રહેતાથા ખ્યાલ,
ગમમે દીન કટતાથા ઓર રાતકો આતીથી બલા.
અબ વોહ મુજીકે લીએ ખુબ હએ તદબીર અએજાં,
મારના ઉસકો કીસી હીલેસે તું જેરર પીલાં.

(અબનેઝાર દાખીલ હોતા હએ અલાદીન છુપ જાતા હએ.)

(સુધ લાગ રહી તોરી આઠ પહેર.)

અબનેઝાર—તોહે ડારૂ આજાબમે મએ શામો સહર,
નાહીં મોહે કબુલત જાની અગર.
મર ગયા તોરા અલાદીન જાન,
તોહે સાચી સુનાવત હું મએ ખબર.—તોહે૦

(ખંજર મારનેકો જાતા હએ.)

(અજી મોહે મોરે આએ સૈયાં.)

બદરૂલબદર.—હેજી મોહે તંમને લાએ સૈયાં,
મએં છોર સગરેકો હુઇ બેસખીયાં,
મોરા પીતમકો હએ યાહાં સૈયાં—હેજી૦
અબતો યાર સુન મોરી તું લગતીયાં,
મયે પીલો થોરી જામ,
ખુશી કરેંગે તુમ હમ મીલકે, એ હએ રસમે થઇયાં-હેજી૦
(મગકી જામ દેતી હુએ.)

(વોહી રાહ.)

અબનેઝાર.—જીઆ મોરા વારૂં તુંજપર અએ જાં,
મએ ઇસ ખુશીકા કહું કયા સામાં.
દીપક માલી હએ જાના અએ જાંન—જીઆ૦
જહદ બાત સુન લાવો મોગની જીઆ હમાગ ખુશ કરીએ
શાદ કરીએ આજ મોહકે આકા હુવા હું સૈયાં—જી૦
(અબનેઝારકી નજર અલાદીનકો ઉપર પડતી હુએ ઇતનેમે
કરારાક પોછેસે આકે અબનેઝારકો ઝમીનકો પતકતા હુએ
ઓર માર દાલતા હુએ ફાનુસ લે લેતા હુએ)

(સમજ મન દમડી દમકા મેલા.)

અજબ હએ ગમકા ગમપર જાના,
આજ હએગા ખુશીકા ખાના.—ટેક૦
તોરી જોરી વાકા ધંધા, હક કરે કારખાના.
ફતાહબંદી દીનો હમકો, શાકેર વાકા કહાના—આજ૦
જાની દીપક-મોલ દાનો, અએશ હમે હએ હમેસાં,
હમકો અપને મુલક જાના, મહેલ યાંહાંસે ઉથાના.—આજ૦

તમામ.

તમાસે હવાઈ મીજલસ.

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

શાહાકા મેહેલ.

(શાહજાદા સોતા હુવા નજર આતા હયે;
એક નૌકર દાખીલ હોતા હયે)

(ઝપડ બતાકે મુજે દીલ રૂબાને—વોહો રાહા.)

નૌકર.—અહે સબકા કાફલા બાદેસબાને લુટ લીઆ,
ઉઠોકે જુલમને સબકો જીઆને લુટ લીઆ.
સહેરકા નુરકા તડકા હરેક તરફ ચમકા,
ગોબારે દીલકા તેરે શોખકે લેકાને લુટ લીઆ.
તુમારે જાગેસે સબકે નસીબ જાગીંગે,
હમે નીંદકો દીલે ગફલત જીનદાને લુટ લીઆ.
વજીર હમે દરે દોલતપે આપકે હજીર.
કરારકો તેરે શોકે લેકાને લુટ લીઆ.

(નૌકર ઉશકુ જગાતા હમે, ઓ જાગકે
બોહત ગુસ્સેશે ઉસકુ કહેતા હમે.)

શાહજાદા.—ખરા રહે તું મુજી બદગોહર નાબકાર,
કરૂં તેગસે તેરા સોના શીગાર.
ગવે તુને નાહક જગાયા મુજે,
સજા ઇસકી માઆકુલ અબ મએ દુ તુજે.
અજબ લુટફ થા ખાબમેં ખાબકા,
છપર ખાત આજ બુરજ થા માહાતાબકા.

સરાસર હમક હય્યે તુ બેતમીજ,
નહીં ગરજ તુજસે બદતર કોઈ ચીજ,
ઉઠાયા તુને મુજે કયું હય્યે ઓ બેહયા,
ભલા વજીર આયા ઉસકુ બુલા.
(વજીર દાખીલ હોતા હય્યે.)
વજીર આયા તું આગે સર ઝુકાકર,
ન કયું તલવાર તેજ અપની ઉઠા કર.
જુદા સરકુ તેરે તનસે કરૂં મયે,
ભભુકકા આતશે ગુસ્સેમે હું મયે.
મેરી સમસીરકી દેખ આબદારી,
(સમસીર મારતા હય્યે, વજીર જખમ ચુકા દેતા હય્યે.)
સંભાલ અયે દુસરે હમલેકી બારી.
(ફીરસે મારતા હય્યે, ઓભી ચુકા દેતા હય્યે.)
જબતક એહ આંખોમે દમ હયે,
આહા ! હું દીવાના અજબ શોજો ગમ હય્યે.

ગજલ.

(જીદર મયે દેખું ઉદર નજરમે મેરા જો પીતમ તુહીં તુહીં હયે.—રાહ)

વજીર-એક અરજ સુન મેરી શાહજાદે કે,જાને આલમ તુહીં તુહીં હયે;
હરએકકે દીલકી મુરાદો મકસદ ઉમીદ બરહમ તુહીં તુહીં હયે,
તુ નવપેહાલે ચમન હયે સહેરા તુ જદવયે અનજુમન હય્યે મહેરા
મુજે અજબ હયે તું કયું ગજબ હયે,
ખુશીદ રહે એકદમ અયે તુંજકે જેબાય્યે આજ ગુસ્સેકી કયા
સબબ હયે કે જગમે બેગમ તુહીં તુહીં હયે.
શેહરકા તું જુલવે અનજુમને હયે મહેકાકે ઉસકી મય્યે રાહ તું,
ફુલશા રૂખ ખીલા મુબારક બાહેર આલમ તુહીં તુહીં હયે.

તું તારે દીલકા મુજે જતા દે, ગમે આલમકા સુખખ બતા દે,
કે ઉસકી મએ રાહ કુચ નીકાલું જો એસા બરહમ તુહીં તુહીં હયે.

ગજલ.

("તરફકા હોતા હયે અપસાબી ગુલનદામ કહી."—એહ રાહ.)

શાહજાદા.—આજ ચમકા થા મેરા તાલએ ખુશ કામ કહી,
દેને આઇથી પરી ખાબમે આરામ કહી.—આજ૦
અયસો અસરતકા મોહીઆ થાજો અસબાબ મુજે,
વએસા હોવે મોહ્દ્દયાં ન સરનજામ કહી.—આજ૦
હાથ અપને મેરી ગરદનમે હમાયલ કરકે,
બોસા લેતીથી વો મ્હોબતસે વો ગુલફાંમ કહી.—આજ૦
ચાંદ જીસ બુરજકી ગૌહર હયે તું જીસ દુર્જકી હયે,
ફુલ અગર હોવેતો ગુલશનમે મીલે ઠાંમ કહી.—આજ૦
ઢુંડ લાવેગા ન ઉસકો તો કરૂંગા મયે કતલ,
ઢુંડલા તાકે બચે જી મીલે ઇનઆમ કહી.—આજ૦

ગજલ.

("લાલેરૂખા સનમબરા."—એહ રાહ.)

વજીર.—અયે ગુલે બાગે ઇતરજા તું દીલમે અપને ગમ ન ખા,
અયે મેરે શેહરકો માહલકા દીલમે તું અપને ગમ ન ખા.—ટેક.
ખાબમે આકે જો પરી તુજકો બસદ કે ફુંસગીરી.
કર ગઇ અપને મુબતીલા દીલમે તું અપને ગમ ન ખા—અયે.
પરીએકિ મુલ્ક જાઉગા કૌલ લે ઢુંડકે લાઉગા,
ઉસકુ મયે લાઉગા મીલા દીલમે તું અપને ગમ ન ખા—અયે.
ગુલસા તું બાગબાગ રહે સાદ રહે બા ફરાગ રહે,
પાવેગા તુ અપના મુદાઆ, દીલમે તું અપને ગમ ન ખા—અયે.

(ઉસકુ સાથ લે જાતા હયે.)

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

સાહુકી દરબાર.

ગજલ.

("અગર મમ્મે બાગબાં હોતા."—એહ રાહ.)

રામીરાગ ર.—અગર આઇનાસા રુખ અપના, સીકંદરકો દીખા દેતા,
તો એ સહેનશાહ જ્યું તસવીર ઉસે હયેરાં બનાં દેતા.
સખાવતકા હયે બાના હયે, જરફસાં સબ જમાના હયે,
જો પાતા ગંજ કાહરૂંસે તો એકદમમે લુના દેતા.
સુજાયતસે મ્હોબતસે જલાલત ઓર જુહુરતસે,
અગર ચંગેસખાં હોતા તો એ ઉસકો ભગા દેતા.
એ રૈયત શાદ હયે ઇસે, એ મુલ્ક આબાદ હયે ઇસે,
હયે હરદમ અહલસે દીલકા હરએકકા મુરાદ દેતા.
એ અઇના મહેલ રૌસન હયે, એ મીજલશ તખ્ત હયે ગુલસન,
એ હયે જુલવા રૌશનીકા રાતકો દીનસા બના દેતા.

(વજીર સાહાજાદેકો લેકે દાખીલ હોતા હયે.)

બેત.

શાહજાદા.—કોન દીલ મેરા લે ગયા અાફશોશ,
કોન એ દાગ દે ગયા અફશોશ.
કીશ પરીને કીયા દેવાના હમ્મે.
કહુ કીસ્સે મયે એહ ફસાના, હાય ! હાય !
હાય ! વો ઉસકે પ્યારે પ્યારે ગાલ,
સબ ગુલોસે થે ઉસકે ન્યારે બાલ.
ઝુલ્ફ બીખડી થી હુઇ વો ચેહરેપર,
યા થે ઉડે નાગનોને, ખુલે પર,

હાય ઉસ પરીકા અબ પાઊં કાહાં,
હયે પરેસતાં અલુપ જાઉ કાહાં,
ઉસકી ફુરકતમે આહ વ જારી હયે.
મુશકીલ અબ જીંદગી હમારી હયે.

ગજલ.

("સભામે દોસ્તો ઇદરકી આમદ આમદ હયે."—એહ રાહ.)

વજીર.—હું મય શાહજાદેકો લાયા મેરા જી જાનતા હયે,
હયે પરીકા ઇસ્શે સાયા મેરા જી જાનતા હયે.
હયે જોર સમાયે નજુમી ઓર જરદાર હયે શાહ,
આહીએ ઇનકો બુલાયા, મેરા જી જાનતા હયે.
તા ઓ બતલાવે હમે પરીકા ખબ, કુચ્છ નાસો નીશાન,
જીસને દીલ ઇસકા લુભાયા, મેરા જી જાનતા હએ.
તખ્ત ઓર તાજકા વારીશ હયે વોહ સાહે આલમ,
ઇસકા ગમ મુજકો ન ભાયાં મેરા જી જાનતા હયે.

(નજુમી રમલ દેખકર કહેતા હયે.)

ગજલ

("કીસી મસ્તકે આનેકી આરજું હયે."—એહ રાહ.)

નજુમી.—તુમે જીસ પરીકી ગરજ જુસ્તજુ હયે,
સુનો વોહ મ્હકા નામ માહરૂ હયે.— તુમે.
પહાડ એક ખડા હયે પરસ્તાનમે આલી,
વાંહાં દીલખુશ આબાદ ખુશઓ રંગ હયે.— તુમે.
મુકામ ઉસપરીકા વોહી હયે વ લેકીન,
તીલિસમકા વાહા ખતર રૂબરૂ હયે.— તુમે.
હયે પહેલી મે આતીશકી બાદસકી સોજીસ,
તો દુસરેમે દરીયા બરા રૂબરૂ હયે.— તુમે.

પીછે વીસરેમે હયે સોહૂકે કાટે,
તો ચોથેમે રાકસકા ગુમ કુબ્દુ હયે— તુમે.
હમે ઇનસાંકી મુશકીલ વાહાં તગ રસાઇ,
મીસાસે હવાકી અબસ આરજુ હમે— તુમે.

બેત.

("વહ કોન હમે જો તેરા દીલમે મુબ્તીલા નહી."—એ રાહ.)

શાહજાદા.—વાસ્તો જીસકે દીલ મુસતેરીબ હયે,
મીલના અબ ઉસ પરીકા મુશકીલ હયે.
દીલ મેરા દામે ગમમે જલતા હયે,
દરીઆ અબ આંખોશે ઉબલતા હયે.
હાથશે સરમે ખાક દાલુંગા,
પાંઉ વહેસતકે નીકાલુંગા.
જીસ પરીકા હયે ધ્યાન આંખોમે,
નાંખમે દંમ હયે, જાન આંખોમે.
બખ્ત મેરા અબ શો ગયા સદ હેફ,
ખાબભી ખાબ હો ગયા સદ હેફ.
બેમઝા જીંદગીશે જીતા હું,
દાગ ખાતા હું અશ્ક પીતા હું.

ગજલ.

("વોહ કોન હમે જો તેરા દીલશે મુબ્તીલા નહી."—એહ રાહ.)

શાહા.—અયે નુરે ચસ્મ ઇતના તાઆસુબ ભલા નહી,
ઘુંડસે મુદા કહો કીસકો મીલા નહી.
આસાન હોગી સખ્તીએ દીવાને મત બનો,
કીયા સરપે અપને વાલીદે મુસકીલ દુસરા નહી.
ઘુંડવાકે ઉસ પરીકો મીલાંઉગા તુજસે મહે,

દેતાં હું કૌલ અભી ભરોસા મેરા નહીં.
અયે પાસબાનો ઇસકી ઇજાજત કરો મુદામ,
ગફલત જો કીતો તુમસા કોઇ ના સજા નહીં.

(સબ જાતે હયે.)

બાબ પહેલા—પરદા તીસરા.

શાહાનશાહકા દીવાનખાના.

(શાહજાદા ઔર એક નોકર દાખીલ હોતા હયે.)

ગજલ.

(“બારે હસરત કબર તક દીલપે ખતકતા જાયગા.”—એહ રાહ.)

શાહાજાદા—બારે ફુરકત ઉસ પરીરૂકા ખતકતા જાયગા,
ગુલસને ઉલફતમે ઉસકે સર પટકતા જાએગા.—બારે.
તીરે નીગાહ ઉસને ફેકા હો ગયા સીનેસે પાર,
કબ્ર તક ઇસ જખમકા દામાન ઝટકતા જાએગા.—બારે.
હાથ રખ લેતા હું મયે અપને જીગર પર બારબાર,
કબતલગ એ ગુનચે નાલા ચમકતા જાએગા.—બારે
અએ નીગેબાંન લીબાસે અપના બદલકર મેરા અબ,
ઉસકે પરબત તકએ આસક સર પતકતા જાએગા.—બારે.

(નોકરસે લીબાસ બદલ કરતા હયે.)

ગર મેરા અરમાએ ઉસકા મએ ગીરબાં ચીરકર,
કબ્રપર આકર વો ગુલદામાન ઝટકતા જાએગા.—બારે.

(શાહાજાદા ચલા જાતા હયે; શાહ દાખીલ હોતા હયે, નીગેબાનો શાહાજાદેકા ગાભરા હોકર ઢુંડતા હયે.)

ગઝલ.—પીલુ.

("બાહર આઇદ બરદે બાહર."—એ રાહ.)

શાહા.—મેરા પ્યારા કાંહા યારો ગયા અલ્લાહી અલ્લા હયે,
નીગેબાનો એ તુમને ક્યા, કીયા અલ્લાહી અલ્લા હયે.
તુમે તાકીદથી ઉસકી—નીગેબાનીકી કદ ગનથી,
એ કયસી ગફલત ઔર એ કીયા-હુવા અલ્લાહી અલ્લા હયે -મે.
મેહલકી રોસનીથી ઓ-મેરી આંખોકા તારા થા,
અંધેરા હો ગયા અફસોસ-સદા અલ્લાહી અલ્લા હયે.-મેરા.
મેરી ઉમેદકે ગુલજારકા વો-ફુલ તાઝા થા,
ખુદાપેકા અસા યાવો-મેરા અલ્લાહી અલ્લા હયે.-મેરા.
ગયા વો કીસ તરફકી સીતમ-કીસ જા કીસ બીયાબાંમે,
મીલેગા હમ્મે કબ ઉસકા પતા-અલ્લાહી અલ્લા હયે.-મેરા.
(સબ જાતે હમ્મે.)

બાબ પહેલા—પરદા ચોથા.

એક વીરાના જંગલ

સાહજાદા દાખીલ હોતા હયે)

("અયબસે આયેયે સાકી સુનકે મયખાંનેકો હમ."—એહ રાહ.)

શાહાજાદા—મુઝે દાગે ઇસ્ક જુનુનને હયે બરગે સમયે જલા દીઆ,
કે વતનસે અપને નીયાગાનોસે કીસી વલવલેને છોડા દીઆ-મુ.
મમ્મે કાંહાં એ ધુપમ્મે રહે કાંહાં હયે કદમ કદમપે એ પ્યારો,
હયે હરેક આબેલે અબ લુહુ આંખોસે અપને બહા દીઆ-મુ.
એ તપશ વ ધુપકી હયે ગજબ કોઆહાને ઉફતા અબ,
કે વેલકી હમ્મે તહરાં તનકો વાંહાં સગે રહેને જલા દીઆ-મુ.

નહી ચલનેકા મુજે પાઉં હમ્મે નહી રેહનેકા મુજે ઠામ હમ્મે,
વો પરીને રેગકિપ્પતસા અબ મુજે ઇશ જીહાંશે મીટાં દીઆ-મુ.
ગોયા રંજ હયે મુજે ઔર અલમ નહી ભુલા તીસ્તમેભી ઇશે,
મયેગમ ઉસકા પ્પાકે મરૂંગા આમ હયે ઇશ્કને મુજકો મઝા દીઆ
(જમીપે ગીરતા હયે ઇતનેમે એક ફીરીશતા નીકલ આતા હયે.)

ગજલ.

(ગમરત ન આઇ તુજકો કુછ યાર બેશરમ.—એ રાહા.)

ફીરીશતા—કુચ ગમ ન પ્પા ખોદાકા બહોત તુંજપે હયે કરમ,
તસવીર હયે ઉસકે નામકી રપ્પ વીરદ દંમ બદંમ.
ફરીયાદ તેરી સુનકે હુવા મેહરબાન જો વોહ,
અલ્લાને દાલી મેહેર મેરે દીલકો કર નરમ.
આફરીદ દેવ જીનો પરી રાકસ ઔર તીલસમ,
ટલ જાવે આકે તાબે હો ફરમા હોકે બમ.
દેતાં હું એક અસા મગ્મે કરામતકા તુંજે,
છોનેસે જીસકે કોહ બને કાહા બેઆલમ.
ટુટેંગ ઇસ્સે સારે તીલસમ શાદ હો,
મત ડરીઓ કીસીશે પ્પુદાકા બહોત હમ્મે કરમ.

(ફીરીશતા અસા દેકે ગયેબ હોતા હયે, ઔર શાહાજાદા જાતા હયે.)

બાબ પહેલા ખતમં.

બાબ દુસરા પરદા પહેલા.

પરેસ્તાન—માહારૂ પરીકા બાગ.

(માહરૂ પરી ઓર સહેલીઓ પરેસ્તાનકે બીચ શુઓર કરતી હયે.)

ગઝલ.

('મયબશી આયે હયે ઇસદંમ તુજકો સમઝાનેકો હમ."—એહ રાહ.)

સહેલી—આઈ હયે ખીદમતમે તેરી ભયરવી ગાનેકો હમ,
કરતી હયે ચોહોંલે આપસમે તેરે સમજાનકે હમ.
મીસલે બુલબુલ શોરશ્ક શીજશ્ક ફુલોકી ઉઠાયા ગુલબદન,
ચલે ચમનમે શહેરકો આઈ હયે લેજાનેકો હમ.
બુલબુને તુજકો મુબારકબાદી દેવે સુબોહકી,
લે ચલે ગુલશનમે તુજકો ગુલકે સરમાનેકો હમ.
લેતી હયે બાદે સબા ઓર નુરકા હયે અબ જુહુર,
આંખે કર માબાપકી રોશન હયે સમજાનેકો હમ.

ગઝલ.

("કયા કમાન અબરૂને એક તીરે નેઝારા મારા."—એ રાહ.)

શાહાજાદી—કયું બોલાતી હો જીગર હયે મેરા પારા પારા,
ખાબમે દેખા એક માહારૂ હયે પારા પારા.
ચીતવનોમે હયે સફાઇથી કે અલ્લા અલ્લા,
ચમને દીલકો જલાયા જો નેઝારા મારા.-કયું બોલાતી.
થા વો ઇનસાન કે ઓદાવંદે માહો મહેર મેરા,
નુર દીખલાને ફલક પરશે ઉતરા તારા.-કયું બોલાતી.
આદમીજાત મેરા લુત ગયા સબરે કરાર,
જીંદગી કરનેકા અબ કયા હયે સહારા યારા.-કયું બોલતી,
શાહાજાદા વો ગુલફામ ગુલનદામ હસીન,
જીસકી ઝુલફોકા ફીરતા ફસા હયે મારા મારા.-કયું બોલાતી

ગજલ

શાહેલી.—હકીકત આબકી હમ તુમપે ગુજરી એક સુરતકી,
કે એક શાહજાદે શાદી હુઇ તુમ માહેતીલહતકી,
હુવા આશક વો તું જપર ઓર તું આશક હુઇ ઉસપર,
દીખાઇ આરસી મકસમને રસમે મ્હોબતકી.
વતનકુ છોડ ઓર મા બાપસે મોહો મોડ કર આએ,
વો શાહાજાદાને જેર ક્રી હર બલા રાહે મુસીબતકી.
યાહાં તક આ પોંહોંચા તોડકર સારે તીલિસમકો,
મીલ હેસે હકીકત ગરજ સુબ અપની ખબરતકી.
તેરે વાલીદને શાદી તેરી કર દી ઉસે ખુશ હોકર,
નુજુમીસે મુકરર કર આઆજ ખુશ મુહરતકી.
(જાતી હયે.)

બાબ દુસરા—પરદા દુસરા.

તીલશમે પરેસ્તાં.

(એ સંગી કીલાપે એક જબરદસ્ત જીન નીગેબાની કરતા ફીરતા હયે શાહાજાદા દાખીલ હોતા હયે.)

ગજલ.

("ફુલશી તુ બેકલ હો યાર કયા તુજે આજાર હએ"—એહ રાહ.)

જીન.—શાહજાદે અખા ફુલ તેરા ગુલોજાર નહી,
પાશ કર નખલે જવાનીસે ગુલજાર નહી,
એ તીલિસમાત હયે જીનો પરીઓકા તું આદમજાત,
યાહાં કદમ રખના તેરે હકમે સજાવાર નહી.
કયું તુજે આને દીયા તેરે અજીજોને,

રાહા વતનમે તેરા મુસ્ક કોઇ ગંમખ્વાર નહી.
પીસકર દાંત નીકાલુંગા મયે આતા તેરા,
નાના હલવાન કોઇ તુજશા મજેદાર નહી.
હોગા ફાકાસે એ ફાકા અભી ખા જાવુંગા.
તીનશનએ ખું તેરા જુજશે કોઇ જીનહાર નહી

ગજલ.

(વોહી રાહ.)

શાહજાદા.—સરપે સુલેમાન નબી મેરા મદદગાર હયે,
ઉસને હયે ભેજા મુજે વો મેરા સરદાર હયે.
સખશો દેવ પરી જીન હયે ભલા કોન ચીજ,
સબકે લીએ એ અસા સુરતે તલવાર હયે.
હાથમે મેરી એ અસા સાબે કરામત હયે,
તુટે તીલશાત સબ જીસશે એ હથીઆર હયે.
લોકહે પરબતકો આનમે પાણી કરે,
પાણીકો ફાની કરે ઇસમે એ અસરાર હયે.
રોકનેવાલા મુજે કોઇ નહી પર તું જે,
ઇસમે જલાતા હું અબ દમમે તું ફીનાર હયે.
તું મેરા ખુંખારથાં આનેકો તૈયાર થા,
તેરશે ફેર ઓઇ કો મુંઝી અસા માર હયે.

(જીનકો અસા મારતા હયે, જીન ગીર પરતા હયે, ઓર તીલસમ તુટ જાતા હયે, ગુલસ્તાં નજર આતા હયે. દુસરા જીન ચોકી કરતા હએ.)

ગજલ—ભયેરવી.

("અગર આ તુરકે સીરાઝી"—એહ રાહ.)

જીન.—એ રાહે પુરખતર હયે થા તુજ કીસપાર કીયારા,
તીલિસમાને જેહામે શાહાજાદે ક્યું કદમ મારા.

તઅજુબ હએ મુજે યે હાહમેં તીલસમાતે બહોત હાએલ,
ઉને કીસ તરેહ તોડ તુ આદમજાદ બેચારા.
યે લાઓ દેવ જીન અફ્રીદ તેરે સબ પુનકે પાશે,
અચંબા હએ ઉનોને રોક કર તુજકો નહી મારા.
હુઇ યાહાં તગ રસાઇ કીસ તરેહ તુ મુજકો રોશન કર,
દરખશંદા નજર આતા હએ તેરે બખ્તકા તારા.

ગજલ.

(ઇશકોમે તેરે કોહે ગમ.—એહ રાહ.)

શાહજાદા—દાગે શીરાફકે ઇસ્કને, મુજકો દીઆ જો હો શો હો,
સમ અસા મયને હાથમે, સરપે લીઆ જો હો શો હો.
હયે જો શુલેમાનવર, ઉનકી મદદસે બેખતર,
રાહે તીલસ્મ મએને સબ નીરત કીયા જો હો શો હો.
આસકે મહેલકા હું મયે, રાનીપે મુબ્તીલા હું મયે,
જામે મ્હોબ્બત ઉસકા, મયને પીઆ જો હો શો હો.
એ દેવ પરીસે તું મીલા, મઉલા તેરા કરે ભલા,
હાલ ગમો આલમ બયાં, મયને કીયા જો હો શો હો.
(જીન અંદર જાકે પરી માહરૂકો બોલા લાતા હયે.)

ગજલ.

("નામ જાનેકા ન લે યાર મે મરજાઉંગી."—એ રાહ.)

મહારૂપરી—પુરસીશે હાલ વીશે તેરે ન ગુજર જાઉંગી,
ન ઇદર જાઉંગી મયે ઓર ન ઉદર જાઉંગી.
યાંહાં તલક પોંહોંચા હયે રસ્તોંકા તીલસ્માંતકો તોડ,
તું બતાવેગા સબબ ઇશકાતો ઘર જાઉંગી.
કીસ કરામતસે હવા પાર, ઉડા રંજો ગોબાર,

હવે તાઆજ્જુબ જો બીચ'ગી એ ખબર જાણગી,
કીસકી ઉલફતકી હવા ખીંચ લાઇ હવે ક્યાં તક,
કેહેકે અબ સોડકે ખુલે હુવે પર જાણગી.

ગજલ.

("જબ તલગ હો જીંદગાની યાદે ઇલાહી કીજીએ."—એહ રાહ.)

શાહુજાદા.—રૂખ ઇદર અયે નવ ખુરો ગુલજાર શાહી કીજીએ,
હયે બશાને ગાલબા ઇસપર કમાઇ કીજીએ—રૂખ૦
ખાબમે દેખીથી એક શબ ચાંદસે સુરત તેરી,
દેખ જીસકો રૂખન સુએ નુરે માહી કીજીયે.—રૂખ૦
થી એહી સુરત એહી ચીતવન એહી નાજો નયાજ,
અકલકો કયું કરે ભુલા મનજીલે રાહી કીજીએ.—રૂખ૦
બનકે દીવાના મયે નીકલા બાહદશાહત છોડકે,
આપસે કબતક બયાં રાહકી તબાઇ કીજીએ.—રૂખ૦
જબ હુવા દરમુનદા બેહદ મીલ ગયા એક ખીદરે રાહ,
એક અસા ઉસને દીયા સુકરે ઇલાહી કીજીએ.—રૂખ૦
સબ તીલસમાત ઇસકી કરામતસે મીટે પોંહોંચા યાહાં.
મુજપે મેહેર અબ અય ચેરાગે ચસ્મ શાહી કીજીએ—રૂખ૦

(શાહા દાખીલ હોતા હયે.)

ગજલ.

શાહા.—મીસલે બુલબુલ કીસ લીએ આયા તું યાંહાં દીવાને યાર,
હયે બની આદમકે સહેજાદે હસીને ગુલોજાર.—મીસલે૦
રહેમ હયે ઇફરીદ હયે જીન દેવકી લાઓ તીલસ્માત,
એ અજબ કયું બચકે આયા ઉનસે તું અયે નામદાર.—મીસલે૦
બસતી આદમકી કાંહાં ગુલસન પરેસ્તાં કાહાં,
મશરેબકો મગરીબકી દરી ફરેસરે તલપારો ખાર.—મીસલે૦

મતલબ ઇસ જા તેરે આનેકા ક્યા હમે બતલા મુજે,
જાન જાનેકા ન રખ્ખા ખોફ તુને જીનહાર—માશૂક૦

ગજલ.

("અગર ધું તું દીલકુ સતાતી રહેગી."—એ રાહ.)

શાહજાદા—અગર આપકુ ગૈર મેરી રહેગી,
તો અબ મોત મુજકો ન ગેરી રહેગી.
જો સાહેજાદી હયે આપકી માહપએકર,
સદા જીસકો હસમતશે સરી રહેગી.
હુવા મયે ઉસશે ખાબમે દેખ આસક,
સદા દીલપે ઉસ ગમકી દેરી રહેગી.
મયે ઉસકે લીયે આયા મહેનત ઉઠાકર,
હરએક દુર બન ઉસકી ચેરી રહેગી.
ઉસશે અગર બેયા કરદોગે મેરા,
તો હરગીજ ન પ્યાર જાન મેરી રહેગી.

(વોહી રાહ.)

શાહજાદી—જો શાહાદીકી બાત ઉથે મેરી રહેગી,
તો ફેર કોલકી બાત તેરી રહેગી.
જો સાહાજાદા સપનેમે દેખાથા મયેને,
એહી હયે યાહાં ઉસકી દેરી રહેગી.
કહા હાલએ તબ દીઆ કૌલ તુમને,
કે નીસબત ઇસીશેહી તેરી રહેગી.
શા અબ બીયા કરદો તો દીલસાદ રહેગી,
નહીતો મુસીબત એ પેરી રહેગી.

કરોગે એ અહેસાન ગર મુજપે શાહા,
તો મમનુન દાયમ એ ગોલી રહેગી.

(શાહા દોનોકી શાદી કર દેતા હૈં.)

ગઝલ—આસાવરી.

(એક કહુતીથી લયલી—એહ રાહ.)

સબ.—આજ શાદી કીબજી હરસુ સદા,
મીલકે ગાવો મુબારકબાદ બહમ.
ખીલા હુઅ આદમીજાદકા માહાલકા,
મીલકે ગાવો મુબારકબાદ બહમ.
શાહાજાદી એક પરીઓકી માહાજબીન,
શાહાજાદા એક ઇનશાંકા વો હસીન,
મીલકે ગાવો મુબારકબાદ બહમ.

તમાશા ખતમ શુદ.

સુચના.

આએ ચોપડી નીચલા ઠેકાણુપરથી મળશે.

કોટમાં—બજારગેટમાં શાપુરજી ફરામજી સાહેબની દુકાનેથી.

ધોબીતલાવપર—ઍરચશા કરાણીની કંપની.

કાલબાદેવીપર—શેરીઆરજી હોરમસજી બુકસેલર તથા ઇશ્વરદાસ લાધાભાઈઓમાથી તથા ગોપાલ નારાયણની કુંપનીમાથી.

પાયધોની—કોલસામોહલાનાં નાકાપર કુમઆખાનાની સામે મર-હુમ કાજી ઇબરાહીમના ભાઇઓની દુકાનપરથી.

ભીંડીબજાર—નવાબની મસજીદની સામે હાજીમુલા નુરૂદીન બીન જીવાખાનની દુકાનેથી મળશે.